

Orkonyi Ede.

SZEGED, március 26.

Jézus Krisztus halálának gyásznapján Nagypénteken elköltözött az élők sorából és hitünk szerint égbe szállt. Mi tűnt el vele és mi maradt nekünk?

Nemesen egyszerű életet élt városunkban az Orkonyi-házaspár. 1900-ban költöztek Szegedre Nagyzomborból. A kir. ítélőtáblánál volt előbb elnöki titkár, majd táblabíró, végül kuriai bíró. Magasabbbirtékbe véve éltek finom életet. Vágyaik nem szűnáltak tovább a családi otthon határainál. Szerények voltak kívánságaiknak, csak a szépért és jóért lelkesültek. A társadalmi életből is kevés részt kértek maguknak és családi szentélyükben is csak a legmeghittebb ismerősök juthattak be. Egymást szerették fenkölt szeretettel és nagybecsüléssel. Könyvekkel és művészetekkel foglalkoztak, melyek a lelket annyira nemesítik.

1910-ben nagy változás történt életükben. Orkonyi Ede sok rábeszélés után vállalkozott a fiatalok felügyelő-hatóságának elnöki tisztéig. Ettől a perctől kezdve férj és feleség tisztán a közérdeknek szentelte munkáját. A Gyermekvédő-Liga Orkonyi Edét bizta meg a főfelügyelettel, ekként az Árpád-Otthon és Iparostanonc-Otthon főintézője volt. A szegedi Jótékony-Egyesület foglalkoztató műhelyét szellemileg ő vezette, anyagi fentartásáról gondoskodott. Ezen az intézményen csüngött a legnagyobb szeretettel. Nem volt oly elhagyott gyermek ebben a városban, akit ő ne ismert s ne gondozott volna, akinek a hóna alá ne nyult volna, felsejítvén őt a becsület, szorgalmas munkásemberek tiszteltreméltó társaságába. Nem volt a városban szegény, akivel jót ne tett volna s aki halálával ne viseltetnék emléke iránt. Cipő, ruha, élelem és pénzsegélyt, lelki vigaszt, pártfogást, minden rászoruló ember talált nála. Magas intelligenciájánál és összeköttetésénél fogva legutóbb is tízmillió korona értékű amerikai szeretetadományt hozott városunkba. Ime egy kiváló férfiú, aki halálával nem szűnt meg létezni, hanem a gyermekek, a szegények tízezreinek szívében tovább folytatja életét.

Munkája nemcsak eredményes, de önzetlen is volt. Minden kitüntetésből, sajtóban való szereplésből irtózkodott. Ő maga vagyonszerető ember volt ugyan, de nem emiatt, hanem tisztán emelkedett érzéséből folyóan nem részesült roppant terjedelmű és áldásos munkája semmi mellékjövetelemben.

Jellemző gondolkozására és érzésére, hogy az egész háború folyamán és azóta is, bár megfellebbezhetne volna, — nem evett húst, csak henteint egyszer. Az volt a nézete, hogy az ilyen levert kis nemzetnek, mint amilyen mi vagyunk, a legnagyobb mértékben takarékoskodnia és dolgoznia kell a jövőért. Módszere a tanításra a legjobb volt a jó példátadás. A tökéletes embert annyira megközelítette, hogy buzgó, vallásos ember is volt. Napi imáját terden állva, belső meggyőződéssel végezte s halálos ágyán, élete végét közeledni érezvén, a Miatyánkot hangosan imádkozta s mikor végaszavához, az Amenhez ért, élni is megszűnt.

Felesége volt életében leghívebb munkatársa, négy évvel ezelőtt meghalt s azóta Orkonyi Ede minden nap kijárt hitvese sírjához, akit vég-

telenül szeretett, akihez a túlvilágra is vágyott. Most repáthoz ért és egyesültek az örök boldogságban.

Jó bíró, jó ember és hű barát volt, többet tett a köznyomor enyhítésére, mint sok más ezek. Ismerjük el, hogy első volt közöttünk.

Dr. Somogyi Szilveszter
polgármester.

*

A város minden nevezetesebb épületén gyászlófogó hirdeti, hogy Szegednek nagy halottja van. Orkonyi Ede végtelen jósága még a temetésére vonatkozó kívánságaiban is kifejezést nyert. Már hetek előtt gondolt a halálra és meghagyta, hogy a gyászszertartása a lehető legegyszerűbb legyen. Kérte azt is, hogyha még lesz, ne takarják le a lovakat a szokásos gyásztakaróval, mert megizzadnak.

Közvetlenül halála előtt még el-

LENAU.

— PÁROS JELENET. —

Személyek: az idős Lenau, egy fiatal leány.

Szín: virágos kert lugasa.

Lenau: (az asztalnál ül és ír, — közben recitálja a verset.)

Dél felé elszáll a felhő;
arra szállnak a szelek;
délről mennydörgés zenéje
hívja-csalja lelkemet.

Ott a távol, szép Magyarhon...
(szótlanul ír)

Kihajolva ablakából
Lilla messze-messze néz;
szomorú az arca és a
sóhajtása oly nehéz.

Elfogódott lelke látja,
és sorsától szinte fél,
hogy a nyárnak újra vége,
és hogy sárgul a levél.

Patak csobog és a szél is
hangosabban hegedül...
Az idő fut. — S a leányka
egyedül van, egyedül.

A leány: (az utolsó strofa előtt belép s mikor Lenau befejezi a verset, megszólal)

Hadd hallgatom meg én is azt a verset,
Herr von Niemsch, mondja kérem, hogy
[szabad,

A legtisztább az, legszentebb s a legszebb,
ami a költő lelkéből fakadt.

(A versért nyúl, de Lenau kezével elfedi a verset és tagadólag int a fejével)

Hát nem szabad? Oh kedves, drága mester
hogy rám pirit, azt soh'sem hittem én...
Ugy rám ijesztett, hogy szegényszívem ver, —
s lelkembe' meghalt egy édes remény.

Titokba szőttem színes, tarka álmot,
hogy mást talál majd bennem Ön talán,
mint csacska kislányt és hogy helyt találok:

a jó barát helyét az oldalán;
hogy elsimitok gondterhes redőket
(végigsimítja Lenau homlokát)

e föld felé lehajtott homlokon;
lelkére bánat árja soh'se nőhet,
a bánatot én Öntől elfogom...

Rút ébredés ez, bár szép volt az álmom...
Lenau: (megfogja a leány kezét s csendesen-lassan ingatja a fejét.)

Ne higgye azt, hogy hálátlan vagyok,
de néha, — sokszor szinte halni vágyom.
Lelkembe' zsongnak sírón bus dalok...

A leány: (közbeveg)

Mért bánatos?

Lenau:

Mert egyre hív a pusztá:
a délibábos magyar rónaság
a lelkem visszavonzza, visszahuzza...

Gyermekkorom honának vágya rág. —
— Kicsinyke ország, messze, arra délnek,
amely nekem nem is volt a hazám, —
s feléje mégis egyre visszanezek...

A leány: (csodálkozva)

A lelke mélyin magyar Ön talán?

imádkozta a Miatyánkot s utána ki-lehelte nemes lelkét.

Az elhunyt koporsójára már eddig is igen sok koszorút helyeztek el, köztük van Szeged szabad királyi város szép koszorúja, a következő felirással: „Szeged város közönsége, utolsó üdvözléssel, Orkonyi Edének”. Temetésén a város összes intézeteinek és testületeinek képviselői részt vesznek.

A temetés.

A temetés vasárnap délután 3 órakor lesz a Rudolf-tér 14. sz. alatti gyászszobából. Az elhunyt öccse, Orkonyi Lajos huszárnagy ma reggel Szegedre érkezett, hogy a végtisztesség felől gondoskodjék. A holttestet a katolikus temetőben levő kriptában helyezik örök nyugalomra, ahol az elhunyt felesége nyugszik. A gyászszertartást azonban a lutheránus pap látja el, minthogy az elhunyt lutheránus vallású volt.

BELVÁROSI MOZI.

Telefon:

Igazgatóság: 2-58. Pénztár 5-82

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök
29.	30.	31.	1.

Magyarországon először!

A legújabb Gunnar
Tolnás filmremeke:

A MAHARADZSA LEGDRÁGÁBB KINCSE.

Egy exotikus szerelem regénye
hat felvonásban.

A főszerepben:
GUNNAR TOLNÁS
és ERNA MORENA.

A filmrevüben fellépnek:

Kőváry Gyula,
Salamon Béla,

a Royal-Orfeum
nagyszerű komikusai,

Krajnik Mária,

a Royal-Orfeum
tagja, teljesen új vig-
játékokkal, dalokkal
és magánszámokkal.

Előadások kezdete husvét hétfőn
fél 3, 4; háromnegyed 6, fél 8 és
9 órakor; a többi napokon fél 5,
fél 7 és fél 9 órakor.

Rendes helyárak!

Lenau:

Német vagyok, szívem mélyébe' német,
eremben ősi germán vér csobog, —
és mégis, mintha mind kísértének
a gyermekévek: játszik, boldogok.
Lelkemben él a véghetetlen róna,
ott játszik benne csalfa délibáb...

Csak annyi fájó emlékem ne volna. —
A fájó emlék mindmegannyi vád:

A pusztá vádol, hogy már elfeledtem;
oly szemrehányón sir felém a sás;
pacsirta szója bánatos felettem;
kis kert virágján rajt' a hervadás;

cigány vonója lankadt, barna Mischka
csak hallgatót húz, búsan-komorul...
A hangulatját lelkem vágyva issza, —
és látom, Lilla arca elborul...

Én szőke Lillám, messze multon által
felém ragyog még égszínké szemed, ...
az ajkad, mint a felcsengő madárdal,
édes-ezüstös hangon felnevet.

A leány:
Ki volt e Lilla?

Lenau:
Lilla a szívemnek
legelső és legtisztább álma volt...

A lelkek annyi mindent elfelednek,
emlékezetben sok a néma folt, —
de azt az első, azt a nagy szerelmet,
amely a szívben mélyen szánt nagyon,

azt nem feledjük el s a sir ha elfed,
még álmunk ez édes álmokon.
Az első édes, szent szerelmi emlék,
az ifjuságunk örök tükre az

és mintha fényes, szép templomba mennénk,
hol minden pompás, ragyogó, igaz, —
ugy jár a lelkünk boldog ifjuságunk
szepőtelen, fehér emlékinél.

Az élet útján fájdalomba' járunk,
csupán az emlék vigasztal — kimél.
Az első, édes szerelem ragyogva
a lelkünk mélyin egyre benmarad,

ugy, mintha mindörök életje volna...
A leány: (félre)

Én Istenem, a szívem megszakad.
Lenau:

Az ifjuságom édes-bús zenéje
kísér a sirig híven engemet...
Be' jó is lenne, ha még visszatérne
az ifjuság, a láz, a kikelet...

(felzokog.)
Leány: (részvétellel megfogja a kezét.)

Miért e bús? miért e szörnyű bánat?
Miért zokog oly keserűn a szív?

Lenau: (önfeledten-keserűn.)
Oh szép Magyarhon! meghalok utánad.
— A pusztá hív, a pusztá visszahív.

Szilassy Császár.

Sas-garage bérautói
a legolcsóbbak és a legmegbízhatóbbak.

Telefon 11-34. 210
Szeged, Feketesas-utca 13. szám.